

EL LLIBRE MISTERI.

Això era i no era a un poble a lo més alt de la muntanya hi vivia un nin anomenat Rupert, tenia 11 anys i vivia amb els seus pares i la seva avia.

Com cada dia en Rupert s'en anava a un lloc molt llunyà del poble, un bosc ple de plantes rares i animals extraordinaris, allà en Rupert es pasava hores i hores jugant, aquell dia quant perseguia a una llebre va travelar i va veure que algo sobresortia de davall terra, era un llibre vell i tot robellat.

En Rupert amb molta curiositat el va obrir, va llegir la primera plana i en un tres i no res ja era dins. Ell no sabia el que pasava, però estava meravillat per tot el que veia al seu entorn.

Plantes que ningú mai havia vist, animals que l'observaven amb silenci, tot allò era maravillos per ell, així que es va decidir i es va endinsar dins aquell món ple d'aventures. En Rupert caminava fora perdre res de vista, tot ho observava amb gran curiositat, seguia caminant quant va veure una casa vella, amb la porta oberta i hi va entrar.

Dedins i havia una dona major quel el miraba amb ulls de malícia, en

Rupert li digué:

-Qui ets tu?

-Ella respongué: Som n'Obi, i tu que fas per aquí? Li demanà.

-He vengut no sé com a traves d'un llibre i ara no sé com tornar, ell li respongué amb veu triste.

-Doncs jo t'ajudaré però primer has d'anar a lo m'es alt del pujol i has de matar al gegant Trencapell.

-En Rupert li respongué: I per què vols que mati al gegant?

-Perquè ell és el rei d'aquí i això no pot ser, som jo la que ha de governar aquí! – va dir amb la veu alterada. Ves i acaba amb ell i jo et treuré d'aquí, li respongué n'Obi.

-I com podre matar al gegant? Va demanar en Rupert.

-Clavant-li una espasa al seu pit, ella digué.

-Doncs no hi ha temps que perdre – va dir en Rupert.

Caminant, caminant i va arribar, va obrir aquella enorme porta i hi va entrar. El castell era vell, ple de terenyines i ratapinyades. Davant l'entrada hi havia unes enormes escales que conduïen suposadament a la torre del castell.

En Rupert va pujar les escales i va arribar a la torre del castell. En Rupert va pujar les escales i va arribar a la torre on hi havia el gegant, el gegant era gros, músculos amb cames de goril·la, cos de lleó i cap de falcó.

En Rupert en veure aquell monstre va pegar unes passes enrera i va trevalar amb excrements i ossos dels animals que es menjava el gegant. En

Rupert va pegar un bel i el gegant es va aixecar, a causa del renou que en Rupert havia provocat el gegant s'havia aixecat del seu somni.

El gegant en veure aquell nin magre i amb una espasa es va adonar de que no anava a fer res de bo, així que va començar una lluita entre el gegant Trencapells i aquell nin magre i asustat però decidit anomenat Rupert.

Com era d'esperar el gegant anava gonyant a n'en Rupert, en Rupert va caure ja sense moltes forces quan va veure un os d'un dels animals que s'havia menjat el gegant el va collir el va posar al terra i el gegant fora donarse'n de la presència de l'os va caure, en Rupert en el seu darrer esforç va collir l'espasa i li va clavar al pit.

Més tard en Rupert va tornar a la casa de n'Obi i li va mostrar el cap del gegant com a símbol per poder demostrar-li que l'havia matat. N'Obi va complir la seva paraula i el va tornar a el seu món, a casa seva.

En Rupert es va aixecar i s'en va adonar de que esteia al llit i de que tot suposadament havia estat un somni.

MIA.